

خانه نوجوان

جایی که هر نوجوانی می‌تواند بنویسد

نشریات نوجوان

به احترام
پدربزرگ
مجله‌های
کودک ایران

صفحه ۷

دیدار با چهره‌ها

اخلاق حرفه‌ای
در سال‌های
اخیر، کم‌رنگ
شده است

صفحه ۶

نظرخواهی

چرا خانه
روزنامه‌نگاران جوان
موفق بود؟

صفحه ۵

داستان خانه

آموزش
مهارت‌ار نیایشی
برای دفاع از
هویت

صفحه ۳

لاریجانی: امیدوارم شعار «آزادی مسوولانه» محقق شود

رئیس مجلس شورای اسلامی در آیین افتتاحیه نمایشگاه بیستم: به هر میزان که مرزهای آزادی در اختیار اصحاب رسانه قرار داشته باشد قطعاً فرهیختگی جامعه بیشتر می‌شود

۲

صفحه

اینترنت رایگان در نمایشگاه مطبوعات

بیستمین نمایشگاه مطبوعات و خبرگزاری‌ها در حالی برگزار می‌شود که برای تمامی غرفه‌ها، اینترنت رایگان یک مگابایت به شکل بی‌سیم وای‌فای در نظر گرفته شده است.

معاونت فناوری اطلاعات مرکز رسانه‌های دیجیتال وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در بیستمین نمایشگاه مطبوعات، خبرگزاری‌ها و پایگاه‌های خبری اعلام کرد که

همه غرفه‌ها، اعم از خبرگزاری‌ها و روزنامه‌ها و سایر غرفه‌ها، از اینترنت رایگان یک مگابایت به شکل بی‌سیم وای‌فای برخوردار هستند. همچنین اعلام شده است که بازدیدکنندگان از نمایشگاه مطبوعات به محض ورود به شیبستان اصلی می‌توانند از اینترنت رایگان نمایشگاه بهره‌مند شده و از خدمات غرفه‌ها نیز استفاده کنند.

همچنین اعلام شده است که غرفه‌ها و بازدیدکنندگان بیستمین نمایشگاه مطبوعات برای استفاده از اینترنت رایگان هیچ محدودیتی نخواهند داشت و اینترنت در این نمایشگاه به شکل پرسرعت طراحی شده است.

کارگاه آموزش - بخش اول

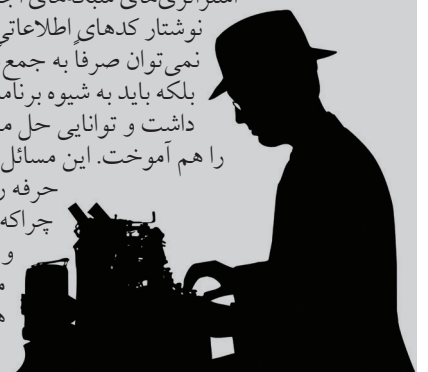

گزارشگران امروز دنیا، باید چه چیزهایی بدانند؟

امروزه، روزنامه‌نگار چاره‌ای ندارد جز اینکه خود را با فن‌آوری‌های پیشرفته تطبیق دهد. روزنامه‌نگاری که از این اصل پیروی نکند، به تدریج یا خیلی زود، جایگاهش را در این حرفه از دست می‌دهد. قابلیت‌ها و شناخت‌های فنی او باید تمامی جنبه‌های روزنامه‌نگاری دیجیتالی را دربرگیرد؛ به عنوان مثال، صرفاً توانایی کارکردن با سیستم **WordPress** در دنیای روزنامه‌نگاری امروزی، کافی نیست. روزنامه‌نگاران امروزی باید نحوه استفاده از دوربین و ساختن کلیپ ساده ویدئویی و ضبط کردن پادکست را بدانند و با استراتژی‌های شبکه‌های اجتماعی گوناگون و شیوه نوشتار کدهای اطلاعاتی آشنا باشند. در عصر فعلی نمی‌توان صرفاً به جمع‌آوری و نقل اخبار اکتفا کرد، بلکه باید به شیوه برنامه‌ریزی اطلاعات هم تسلط داشت و توانایی حل مشکلات فنی و تکنولوژیک را هم آموخت. این مسائل مسلماً پایه‌های اصلی این حرفه را سست نخواهند کرد؛

چراکه روزنامه‌نگار باید در همه حال و همواره، واقعیت‌های موجود را با حرفه‌ای‌گری و هوشمندی لازم روایت کند.

بقیه در صفحه آخر

برخوردهایی می‌شود؛ از این رو تشکیل نظام صنفی رسانه می‌تواند به امور نظارتی در این حوزه کمک کند.»

رئیس قوه مقننه با تقدیر و تشکر از به‌اجرا آوردن قانون انتشار اطلاعات از سوی دولت یازدهم تصریح کرد: «البته این قانون مربوط به سال‌های پیش می‌شود که هم‌اکنون، دولت آن را به اجرا درآورده و امیدوارم قوه مجریه این قانون را به‌درستی اجرایی کند.»

او در تشریح قانون انتشار اطلاعات افزود: «براساس این قانون مشخص می‌شود که مردم می‌توانند در چه زمینه‌هایی از اطلاعات استفاده کنند و دستگاه‌ها ملزم شدند که اطلاعات را در اختیار مردم قرار دهند که این موضوع، نوعی شفاف‌سازی است.»

رئیس مجلس ادامه داد: «طبعاً داشتن نظام صنفی در رسانه‌ها مهم است؛ اما قاعده‌مند کردن رسانه‌ها بهتر از این نیست که خود اصحاب رسانه، مسئولانه رفتار کنند. از طرف دیگر، در تمام کشورها مرزهایی برای آزادی رسانه‌ها وجود دارد که در این کشورها، این مرزها دور در نظر گرفته می‌شوند تا رسانه‌ها فضا برای تعامل داشته باشند.»

دکتر لاریجانی افزود: «قطعاً به هر میزان که مرزهای آزادی در اختیار اصحاب رسانه قرار داشته باشد، فرهیختگی جامعه بیشتر می‌شود. همچنین واگذار کردن مسئولیت‌ها به رسانه‌ها امری درست است که باید مورد توجه قرار گیرد.»

او با بیان اینکه بخشی از مشکلات کنونی کشور مربوط به امنیت اجتماعی است، افزود: «غالباً در کشور، موضوعات سیاسی مورد بحث قرار می‌گیرد؛ اما بخش‌های دیگری هم از اهمیت بالایی برخوردار است؛ زیرا مردم به‌طور عادی، با امنیت اجتماعی سروکار دارند؛ به‌طور مثال، حادثه اسیدپاشی و حوادث تجاوز به عنف، گوشه‌ای از مقوله امنیت اجتماعی است که کالبدشکافی این موضوع دارای اهمیت است.»

رئیس مجلس با اشاره به دیدار سرافراز، رئیس جدید سازمان صداوسیما گفت: «من به وی گفتم که رادیو و تلویزیون باید به موضوعات ملموس جامعه بپردازند که قطعاً همین امر از بروز جرم جلوگیری می‌کند.»

رئیس قوه مقننه با تأکید بر اینکه اقدامات رسانه‌ها، قطعاً، مانع از بروز قباحات در جامعه می‌شوند، گفت: «این موضوع یکی از نکات مهم است که رسانه‌ها، قوه قضائیه و نیروی انتظامی باید به آن بپردازند. از طرف دیگر، رسانه‌ها به‌ویژه رسانه ملی باید موضوع امنیت اجتماعی را مورد توجه قرار دهند؛ زیرا مردم با این موضوعات زندگی می‌کنند.»

دکتر لاریجانی درباره مسائل خبرنگاران افزود: «از آقای جنتی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌خواهم مسائل دوستان خبرنگار را حل کند. به دلیل اینکه آن‌ها می‌گویند از وضعیت معیشتی پایداری برخوردار نیستند و نباید فراموش کرد در وضعیت بی‌ثباتی، آرامش روانی به‌هم می‌خورد. این در حالی است که کسانی که کار فکری انجام می‌دهند، نیاز به آرامش فکری دارند.»

طبعاً داشتن نظام صنفی در رسانه‌ها مهم است؛ اما قاعده‌مند کردن رسانه‌ها بهتر از این نیست که خود اصحاب رسانه، مسئولانه رفتار کنند

«به‌طور حتم، به هر میزان که از حوزه رسانه‌ها حمایت کنیم، عملاً از پایداری اجتماعی حمایت کرده‌ایم

لاریجانی: امیدوارم شعار «آزادی مسئولانه» محقق شود

رئیس مجلس با اشاره به اهمیت فعالیت رسانه‌ها در کشور گفت: «قطعاً رسانه‌ها رکن مهمی برای پایداری اجتماعی هستند.» به گزارش خانه ملت، دکتر «علی لاریجانی» عصر شنبه در مراسم افتتاحیه بیستمین نمایشگاه مطبوعات و خبرگزاری‌ها با تشکر از متولیان و دست‌اندرکاران برگزاری این نمایشگاه گفت: «با برگزاری این نمایشگاه، تمام خدمات این حوزه در دسترس همگان است و مسئولان مربوطه می‌توانند ارزیابی مناسبی از این حوزه به دست آورند و می‌توانند از نزدیک، کارنامه خودشان را ورق بزنند تا ببینند نیازهای امروز کشور در حوزه رسانه چیست.»

رئیس مجلس شورای اسلامی با اشاره به انتخاب شعار «آزادی مسئولانه» برای بیستمین نمایشگاه مطبوعات و رسانه‌ها گفت: «امیدوارم این شعار محقق شود و این موضوع راهی باشد که از فکر و اندیشه این حوزه، استفاده دقیق‌تری در کشور صورت گیرد.»

او ادامه داد: «قطعاً شرایط امروز دنیا، این موضوع را روشن می‌کند که برای رسانه مسئول، حیات اجتماعی دچار مشکل است. از طرف دیگر، قطعاً زندگی مردم با رسانه‌ها عجین شده و این مقوله یک امر تفننی نیست و به‌طور حتم، اصول یک فکر خلاق در هر بخش باید با رسانه‌ها مرتبط شود.»

دکتر لاریجانی با اعلام اینکه اقدامات رسانه‌ها رکن مهمی برای پایداری اجتماعی کشور است، افزود: «به‌طور حتم، به هر میزان که از حوزه رسانه‌ها حمایت کنیم، عملاً از پایداری اجتماعی حمایت کرده‌ایم؛ البته این موضوع نیازمند تدوین و تصویب قوانین مربوطه است.»

او با اشاره به تأکید قانون برنامه پنجم توسعه در تشکیل نظام جامع رسانه‌ها گفت: «در این رابطه، در کمیسیون فرهنگی کارهای تحقیقاتی صورت گرفت؛ اما متأسفانه، اهداف آن محقق نشد. از طرف دیگر در شرایط کنونی، در دولت تحرکاتی در این حوزه وجود دارد که امیدوارم به نتیجه برسد.»

دکتر لاریجانی با اشاره به اهمیت تدوین و تصویب قانون تبلیغات گفت: «قطعاً بحث تبلیغات بسیار مهم است تا بدین وسیله رسانه‌ها خودکفا شوند؛ از این رو شاهد هستیم هم‌اکنون، این موضوع در کمیسیون مربوطه دولت در حال بررسی است و قطعاً اگر به مجلس ارائه شود، از آن حمایت می‌کنیم.»

رئیس مجلس با اشاره به پیگیری دولت برای تدوین قانون نظام صنفی رسانه گفت: «قطعاً این اقدام دولت کار خوبی است و در این رابطه باید نظر اصحاب رسانه هم گرفته شود؛ زیرا در شرایط کنونی، تمام بخش‌ها و سازمان‌های تخصصی مانند سازمان نظام پزشکی دارای نظام صنفی هستند.»

او ادامه داد: «به‌طور حتم، اگر رسانه‌ها دارای نظام صنفی باشند، می‌توانند بر عملکرد خود و دیگر رسانه‌ها نظارت کنند؛ زیرا در شرایط کنونی از سوی برخی رسانه‌ها، نگرانی‌هایی وجود دارد که با آن‌ها

داستان خانه - بخش اول

آموزش مهارت ارتباطی برای دفاع از هویت

چندی پیش خبرگزاری مهر گفت و گویی با حجت الاسلام محمدرضا زائری ترتیب داد تا ماجرای رشد و بالندگی و توقف خانه روزنامه نگاران جوان را مرور کند. در این مجال، هر روز قسمتی از این ماجرا را از بیان مدیرعامل خانه، باهم می خوانیم.

جناب زائری، اجازه بدهید سؤال آخر را همین ابتدا بپرسم. شنیده ایم شما قصد بازگشایی خانه روزنامه نگاران جوان را دارید. این موضوع صحت دارد؟

به معنای بازگشایی کامل، بعید است؛ چون امکانات ما اجازه نمی دهد. البته ضروری است که این اتفاق بیفتد؛ اما این مسئله، امکانات و شرایط و عزمی جدی می طلبد. من در حد بضاعت در حال تلاشم که آن تجربه به نوعی تکرار شود. واقعاً معتمد آموزش مهارت های ارتباطی به نسل جدید و تربیت مخاطب رسانه ای فعال و آگاهی بخشی به مخاطب درباره فرآیندهای ارتباطی، چیزی است که می تواند به همه نوجوانان و جوانان ما کمک کند که در مقابل هجوم انبوه رسانه های پیرامونشان، آمادگی بیشتری برای دفاع از هویت و ارزش های خود داشته باشند.

با این وصف، شما با احیای خانه دنبال تربیت نیرو هستید یا تربیت مخاطب؟

من هر دو را دنبال می کنم. در زمان برپایی خانه نیز همین را دنبال می کردم. حلقه اول خانه در زمان فعالیتش، بچه های تولیدکننده آثار بودند که همین الان هم در تیپ های مختلف رسانه ای به فعالیت مشغول هستند. حلقه دوم هم لزوماً تولیدکننده اثر نبودند؛ اما در فعالیت های اجتماعی شان به خاطر علاقه، با رسانه آشنا شدند و تعامل و ارتباط درستی با آن برقرار کردند.

گفتید که دنبال ایجاد حلقه های محدودتر و کوچک تر هستید. این روزها، شاهدیم که شما مجوز یک روزنامه سراسری با نام «خانه» را گرفته اید. آیا باید این دو را به هم مرتبط بدانیم؟ این روزنامه قرار است همان محفل کوچک باشد؟

هدف همین بوده و هست. زمانی که خانه روزنامه نگاران جوان تعطیل شد، مجوز نشریه خانه هم از دست رفت. من همیشه علاقه داشتم که این تجربه مطبوعاتی تکرار شود. در خانه و نشریه آن، همواره، شعارمان این بود که «تو بنویس، من منتشر می کنم». در کنار آن، شعار خود خانه این بود: «جایی که هر نوجوانی می تواند بنویسد». به نظرم این روزنامه می تواند خیلی از علاقه مندان خوش ذوق را گرد هم جمع کند. البته باید اعتراف کنم که ما کار برای دریافت این مجوز را زمانی شروع کردیم که هنوز شرایط فعلی خانه، چندان مشهود نبود. من ۱۰ سال قبل تقاضای انتشار این نامه را به معاونت مطبوعاتی داده بودم. آن موقع فکر می کردم کاری منطقی است؛ اما الان میزان خواننده و مخاطب مطبوعات و شرایط اقتصادی و اجتماعی حاکم بر نشریات، وضع ویژه ای دارد؛ به ویژه برای ما که قصد نداریم وارد فعالیت های سیاسی و برخی حواشی بشویم.

آزادی، دستاویز قرار نگرفتن و استقلال و تصمیم گیری بدون در نظر گرفتن مسائل جناحی و گروهی است

اگر احزاب، درست کارشان را انجام بدهند، مطبوعات نقش کیسه شن جنگ های خیابانی سیاستمداران را نخواهند داشت

وزیر ارشاد: اگر رسانه های آشکارا دروغ بگویند، به اخلاق حرفه ای پایبند نیست

«علی جنتی» وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در مراسم افتتاحیه بیستمین نمایشگاه مطبوعات بر تلاش دولت یازدهم برای محقق شدن اصل آزادی رسانه ها تأکید کرد. به گزارش خبرگزاری خبرآنلاین، در مراسم افتتاحیه نمایشگاه مطبوعات که با حضور علی لاریجانی رئیس مجلس، علی جنتی وزیر ارشاد و «حسین انتظامی» معاون مطبوعاتی وزارت ارشاد، روز ۱۷ آبان برگزار شد، جنتی انتخاب شعار «آزادی مسئولانه» را حرکتی هوشمندانه دانست. او افزود: «آزادی مسئولانه شعار هوشمندانه ای است که برای این نمایشگاه انتخاب شده؛ چون آزادی را در چارچوب قوانین و عرف اجتماعی تعیین می کند». وزیر ارشاد همچنین در تعریف آزادی گفت: «آزادی، دستاویز قرار نگرفتن و استقلال و تصمیم گیری بدون در نظر گرفتن مسائل جناحی و گروهی است». او ادامه داد: «امروز در دنیا، بسیاری شعار آزادی مسئولانه می دهند؛ ولی همزمان بر پایبندی به قانون نیز تأکید دارند. آزادی مسئولانه، انتشار اخبار و اطلاعات با رعایت چارچوب های قانونی، عرفی، اخلاقی و پرهیز از دروغ، شایعه، فرافکنی و بزرگ نمایی و کوچک نمایی است». جنتی همچنین به رسانه ها توصیه کرد که خود را تا حد پیاده نظام جریان های سیاسی تنزل ندهند: «رسانه ها خود را پرسشگر و دولت را پاسخگو می دانند؛ اما این بدان معنا نیست که رسانه ها به کسی پاسخگو نبوده یا هر خلافی را مرتکب شوند و خود را تا حد پیاده نظام جریان های سیاسی تنزل دهند و بعد، ادعای نمایندگی افکار عمومی را داشته باشند».

تأکید انتظامی بر آزادی مسئولانه رسانه ها

معاون مطبوعاتی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی می گوید که اگر احزاب، درست، کارشان را انجام بدهند، نشی آن حوزه به مطبوعات نمی رسد و رسانه ها مرغ عزا و عروسی نمی شوند و نقش کیسه شن جنگ های خیابانی سیاستمداران را نخواهند داشت. به گزارش ایسنا، حسین انتظامی معاون مطبوعاتی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی درباره نمایشگاه مطبوعات گفت: «یکی از رویکردهای نمایشگاه مطبوعات، واگذاری امور به خود مردم بود. در این زمینه، همه، شعارهای زیادی می دهند. مهم این است که در عمل این اتفاق رخ دهد. یکی از شیوه های دقیق تر برای عملی کردن این موضوع این است که به نمایندگان مردم که صنف هستند و می توانند مطالبات را برنامه ریزی کنند، امور نمایشگاه را واگذار کنیم. ما در این زمینه از همکاری شورای هماهنگی مدیران مسئول مطبوعات بهره گرفتیم. در حال حاضر، ما چهار تشکل مدیریتی داریم و امیدواریم تعداد این تشکل ها بیشتر هم بشود». انتظامی در پاسخ به این پرسش که آیا بیستمین نمایشگاه مطبوعات و خبرگزاری ها، نمایشگاه بین المللی است، گفت: «نخیر؛ این نمایشگاه لفظ بین المللی را ندارد. خیلی خوب است که نمایشگاه های مانجه بین المللی یا منطقه ای داشته باشند؛ اما اشکالی که ما در برنامه هایمان داریم، این است که فکر می کنیم با گذاشتن اسم بزرگ روی چیزی، آن رویداد بزرگ می شود. سال ها در عنوان نمایشگاه مطبوعات، لفظ بین المللی وجود داشت؛ اما این نمایشگاه، شاخص های بین المللی نداشت. اگر جمعاً ۱۰ یا ۲۰ غرفه از رسانه های معمولی و حتی رسانه های درجه اول دنیا در نمایشگاه حضور داشته باشند، با عرض معذرت، اسم نمایشگاه بین المللی نمی شود؛ بنابراین ما این کلمه را برداشتم، به امید اینکه در عمل این اتفاق بیفتد».

سراغ دوچهره مطرح در دنیای ارتباطات رفتیم و از آن ها پرسیدیم:

چرا خانه روزنامه نگاران جوان موفق بود؟

تلاش می کرد میان نوجوانان، جوانان، علاقه مندان به روزنامه نگاری، استادان دانشگاهی و همچنین روزنامه نگاران حرفه ای انسجام و هم پیمانی ایجاد کند تا از دل این گروه ها، نوجوانان و جوانان مستعد کشف شوند. درست به همین دلیل بود که روزنامه نگاران خوبی از دل این خانه بیرون آمد.

ضرورت تدریس «روزنامه نگاری کودک، نوجوان و جوان»
خانیکی در ادامه، با پیشنهاد ایجاد واحدی آموزشی به نام روزنامه نگاری کودک، نوجوان و جوان در دانشگاه ها گفت: «لازم است به این حوزه از روزنامه نگاری، به طور خاص، از نظر محتوایی و مفهومی توجه شود و در این حوزه باید از صاحب نظران دانشگاهی بهره گرفت؛ البته باید در کنار این بهره مندی، از تجربیاتی که در حوزه مطبوعات جوان و نوجوان که به صورت هفته نامه یا ماهنامه با رویکردهای علمی و فرهنگی و هنری وجود دارد، استفاده کرد تا این منابع در کنار یکدیگر قرار بگیرند و مخاطب جوان و نوجوان، قدرت انتخاب از میان آن ها را داشته باشد و براساس این انتخاب است که می توان به شناخت استعداد و خلاقیت جوانان و نوجوانان دست یافت.»

روزنامه نگاری خلاق نیاز امروز جامعه ماست

خانیکی با تأکید بر اینکه نیاز به روزنامه نگاری خلاق در حال حاضر در جامعه، ضرورت است، توضیح داد: «اکنون، جامعه ما به یک روزنامه نگاری مبتنی بر خلاقیت نیازمند است و باید این طرح به صورت سراسری، با ایجاد نهادهای مدنی و واسطه که در یک طرف آن، دولت قرار دارد و در سویی دیگر، شغل و حرفه و نهادها و اقشار اجتماعی هستند، تشکیل شود. درواقع این نهادها، حلقه ها، واسطه ها، مکان ها و شبکه هایی برای محقق کردن گفت و گوی رسانه ای و کشف و پرورش استعداد های علاقه مندان به این حوزه می شوند. این مدرس دانشگاه در پایان، درباره اخلاق حرفه ای و رسانه ای در دنیای روزنامه نگاری امروز گفت: «در حال حاضر پیشبرد روزنامه نگاری، بدون اخلاق حرفه ای و رسانه ای ممکن نیست؛ زیرا اخلاق حرفه ای جانمایه شکل گیری دانش و تجربه است و در عین حال، اساس شکل گیری نهادهای روزنامه نگاری نیز هست.»

حضور نهادهایی که بتوانند به صورت حرفه ای و نیمه حرفه ای، مهارت های روزنامه نگاری را آموزش دهند، یک ضرورت است

خانه روزنامه نگاران جوان محفل انس روزنامه نگارانی بود که اکنون در دنیای مطبوعات و رسانه، حرفی برای گفتن دارند؛ خانه ای که در سال ۱۳۷۲ متولد شد و در سال ۱۳۸۵ به فعالیتش پایان داد. به همین بهانه و در آستانه بیستمین نمایشگاه مطبوعات، خبرگزاری ها و پایگاه های اطلاع رسانی به سراغ «هادی خانیکی» مدرس حوزه ارتباطات رفتیم که تجربه تدریس در خانه روزنامه نگاران جوان را هم در کارنامه خود دارد.

لزوم تشکیل نهادی برای آموزش روزنامه نگاری حرفه ای

هادی خانیکی درباره خانه روزنامه نگاران جوان و تشکیل نهادهای مشابه آن در جامعه برای تربیت نیروی انسانی کارآمد در حوزه رسانه گفت: «به نظر من، حضور نهادهایی که بتوانند به صورت حرفه ای و نیمه حرفه ای، مهارت های روزنامه نگاری را آموزش دهند و علاقه مندان به گروه های اجتماعی مختلف را جذب کنند، یک ضرورت است و هر اندازه این نهادها سوگیری مناسب تری داشته باشند، در پاسخگویی به این نیاز آموزشی، موفق تر عمل خواهند کرد.» او در پاسخ به این پرسش که مهم ترین اولویتهای لازم برای ایجاد تشکلهایی همچون خانه روزنامه نگاران جوان چیست، عنوان کرد: «به نظر من، مهم ترین اولویت برای ایجاد چنین تشکیلاتی باید پرکردن خلأ میان روزنامه نگاری حرفه ای و روزنامه نگاری آکادمیک یا دانشگاهی باشد. روزنامه نگاری در یک سو، براساس مهارت های حرفه ای پیش می رود؛ یعنی کسانی که بیشتر متکی به تجربیات خود هستند و درواقع حین عمل، آموزش دیده اند و با طی کردن مسیر آزمون و خطا پیش می روند و از سویی دیگر، با روزنامه نگاری آکادمیک، آموزشی و دانشگاهی روبه رو هستیم که بیشتر به صورت نظری و دور از تجربه های عملی تدریس می شود. لازم است این دو رشته از هم گسسته، به هم پیوند بخورند.»

انسجام میان روزنامه نگاری حرفه ای و دانشگاهی در خانه روزنامه نگاران جوان

مدرس دانشگاه علامه طباطبائی ادامه داد: «امروز، روزنامه نگاری حرفه ای و تجربی و روزنامه نگاری دانشگاهی، در دو حوزه مجزا از یکدیگر پیش می روند، درحالی که خانه روزنامه نگاران جوان

جایی بود که علم و عمل را پیوند داد

خانیکی در سال های برپایی خانه روزنامه نگاران جوان از اساتید اصلی برگزاری دوره های آموزشی آن بود

خانه روزنامه نگاران جوان تلاش می کرد میان نوجوانان، جوانان، علاقه مندان به روزنامه نگاری، استادان دانشگاهی و همچنین روزنامه نگاران حرفه ای انسجام و هم پیمانی ایجاد کند

بیشتر روزنامه‌نگاران
نسل فعلی
روزنامه‌نگاری با واسطه
یابی واسطه‌ای و تجربیان
فریدون صدیقی بهره
فراوان برده‌اند

هر چند کوتاه‌بود، اما مؤثر و فرخنده‌بود

دکتر «فریدون صدیقی» خبرنگار و گزارشگر کهنه‌کار کیهان است که اغلب روزنامه‌نگاران امروزی، او را به‌خوبی می‌شناسند. او سال‌ها، عضو شورای تیترو روزنامه کیهان بوده و در شکل‌گیری و حیات دهه‌ها روزنامه و مجله، سهم و نقش داشته است و قریب ۲۰ سال است که روزنامه‌نگاری تدریس می‌کند. در ادامه، گفت‌وگوی ما را راجع به خانه روزنامه‌نگاران جوان و لزوم تشکیل دوباره چنین تشکلی می‌خوانید.

این روزنامه‌نگار پیشکسوت که حضوری هر چند کوتاه در خانه روزنامه‌نگاران جوان داشته است، درباره فعالیت‌هایش در آن دوره که به‌قول خودش، کوتاه اما تأثیر گذار بوده است، گفت: «در دوره‌ای که خانه روزنامه‌نگاران جوان برپا بود، من چندین بار، حضور کوتاه‌مدت و تأثیرگذار در این خانه داشتم. آن حضور علی‌رغم کوتاه‌بودنش، مؤثر و فرخنده بود؛ زیرا بچه‌های پرشور، علاقه‌مند و پرانرژی را در آن‌جا می‌دیدم که در تکاپوی بی‌پایان برای یادگیری تکنیک‌ها و مهارت‌هایی بودند که به آن‌ها برای روزنامه‌نویس شدن کمک می‌کرد.»

او ماحصل کار خانه روزنامه‌نگاران جوان را فرخنده و مبارک توصیف کرد و افزود: «آن مکان، موقعیت و آن آدم‌ها به‌ویژه حضور شخص حجت‌الاسلام زائری باعث شده بود که حاصل کار آن خانه، ماحصلی فرخنده و مبارک باشد. جمع قابل‌توجهی از افرادی که آن دوره‌ها را گذرانده بودند، بعدها، خودشان روزنامه منتشر کردند و در رسانه‌های مختلف مشغول به کار شدند. این اشتغال به اعتبار آموزش‌هایی بود که در آن خانه دیده بودند و در عین حال، این مسئله حکایت از ذوق و قریحه‌ای داشت که در وجود آن‌ها بود و همین امر باعث شد تبدیل به روزنامه‌نگارانی

موفق شوند که همچنان در این عرصه فعالند.»

خانه روزنامه‌نگاران جوان نقطه عطف تاریخی بود

صدیقی که سال‌ها به‌عنوان عضو شورای سردبیری و شورای تیترو روزنامه کیهان فعالیت کرده است، درباره ضرورت تشکیل نهادها و مؤسسه‌ای همچون خانه روزنامه‌نگاران جوان در عصر کنونی گفت: «کارکرد آموزشی در هر دوره‌ای، همچون هر کارکرد دیگری، در زمان و مکان خود قابل تعریف است؛ بنابراین شرایط آن دوره قابل مقایسه با دوره کنونی نیست؛ زیرا در آن عصر، دسترسی به ابزارهای ارتباطی بسیار محدودتر از امروز بود. خیلی از علاقه‌مندان به روزنامه‌نگاری که در آن دوره در خانه روزنامه‌نگاران جوان آموزش می‌دیدند، ذهنی خالی داشتند و بیشتر علاقه‌مند بودند که منابع، راهنمایی افراد و فرصت‌هایی را در اختیار داشته باشند تا بتوانند علاقه‌های خود را در مسیر و بستری درست قرار دهند تا بتوانند یاد بگیرند و متمرکز باشند.» او ادامه داد: «آن دوره، اقتضائات دیگری داشت و در آن شرایط، خانه روزنامه‌نگاران جوان یک اتفاق و نقطه عطف تاریخی در حیات روزنامه‌نگاری ایران محسوب می‌شد. در این خانه، فرآیند کشف و پرورش استعدادها اتفاق می‌افتاد تا این استعدادها بتوانند بدرخشند؛ اما در حال حاضر، باید این نیازها بازتعریف شود تا براساس آن، اهداف جدیدی مشخص گردد؛ چون امروز، شرایط عوض شده است. البته ابزارها تفاوت کرده‌اند؛ اما درخصوص تکنیک، می‌توانیم باز هم آموخته‌های دیروزمان را مرور کنیم.»

روزنامه‌نگاران عصر مولتی‌مدیا با آموزش و فضای خبری، بیگانه نیستند

این روزنامه‌نگار پرسابقه با اشاره به تولد رسانه‌های دیجیتال و ورود انواع محصولات چندرسانه‌ای افزود: «امروز، بحث بر سر مولتی‌مدیاست و در چنین موقعیتی، نسل فعلی خیلی با این فضاها غریبه نیستند؛ زیرا یا در دنیای مجازی، روزنامه‌نگاری و کار رسانه‌ای کرده‌اند یا خود، خبرنگار هستند.»

صدیقی با تأکید بر اینکه اگر قرار باشد خانه روزنامه‌نگاران جوان باز هم تشکیل شود، باید اولویت‌های آن براساس زمان اکنون بازتعریف شود، ادامه داد: «این خانه، امروز باید براساس نیازهایی که در حال حاضر در جامعه وجود دارد، بازتعریف شود و از مقتضات فردایی که پیش روست و لازمه آن توجه به نیازهای امروز است، ارتزاق کند. علتش هم این است که در دنیای امروز اطلاعات، لحظه به لحظه، تغییر می‌کند و در عین حال، مخاطبان دسترسی بیشتری به اطلاعات پیدا کرده‌اند؛ چون دیوارهای اطلاعاتی در حال از بین رفتن است.»

صدیقی همچنین درخصوص اولویت‌های فعالیت تشکیلاتی مانند خانه روزنامه‌نگاران جوان توضیح داد: «رسانه‌های مکتوب از جمله هفته‌نامه‌ها، فصلنامه‌ها و روزنامه‌ها، اغلب، مخاطبان متکثر خودشان را از دست داده‌اند، تا صاحب مخاطب شوند؛ البته تأکید من در این‌جا بر رسانه‌های مکتوب است و رسانه‌های دیداری و شنیداری مدنظر نیست.» صدیقی معتقد است که برای رسیدن به اتفاقی مانند خانه روزنامه‌نگاران جوان باید نخست، این پرسش را مطرح کنیم که چرا در حال حاضر روزنامه‌ها و نشریات، کمتر خوانده می‌شوند و با تأسیس مشابه چنین خانه‌ای تلاش شود به این پرسش پاسخ داده شود؛ زیرا باید بدانیم چرا و چگونه در موقعیت کنونی قرار گرفته‌ایم تا بتوانیم به اهداف کوتاه‌مدت و بلندمدت خود دسترسی پیدا کنیم. صدیقی درباره اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در حوزه رسانه‌ای گفت: «من نسل جدید را اگر بی‌اخلاقی می‌کنند، سرزنش نمی‌کنم؛ زیرا آن‌ها بشارت‌دهنده موقعیتی هستند که در آن زندگی می‌کنند. اگر شرایط کنونی ما درگیر بی‌اخلاقی‌هاست، این مسئله به حوزه تربیتی در خانواده‌ها بازمی‌گردد؛ زیرا اخلاق را باید در بستر مناسبات کنونی در حوزه‌های مختلف تعریف کرد و سپس، بُعد

**خانه، امروز باید
براساس نیازهایی
که در حال حاضر در
جامعه وجود دارد،
باز تعریف شود**

**آن مکان، موقعیت
و آن آدم‌ها به‌ویژه
حضور شخص
حجت‌الاسلام زائری
باعث شده بود که
حاصل کار آن خانه،
ماحصلی فرخنده و
مبارک باشد**

**اگر قرار باشد خانه
روزنامه‌نگاران جوان
باز هم تشکیل شود،
باید اولویت‌های آن
براساس زمان اکنون
باز تعریف شود**

کودک و نوجوان فعالیت کند.»

اخلاق حرفه‌ای از اولویت‌های آموزشی است

این چهره پیشکسوت روزنامه‌نگاری در پاسخ به این سؤال که برای تربیت نیرو در حوزه روزنامه‌نگاری کودک و نوجوان باید به چه مسائلی توجه کرد، گفت: «تکنیک‌های گوناگون روزنامه‌نگاری در حوزه خبرنگاری، یادداشت‌نویسی، مصاحبه و... جزو موارد ضروری است؛ اما مهم‌تر از آن، مسائلی همچون اخلاق حرفه‌ای و تعهد نسبت به کار است که باید در آموزش این نیروها مدنظر باشد. درواقع هدف اصلی، تربیت یک نسل سالم از روزنامه‌نگاران به‌ویژه در حوزه کودک و نوجوان است.»

محقق ادامه داد: «در طی سال‌های اخیر و با گسترش رسانه‌ها، ایجاد فضای مجازی و رسانه‌های دیجیتال، مسائلی همچون اخلاق حرفه‌ای در میان مطبوعاتی‌ها و روزنامه‌نگاران، به‌شدت، کمرنگ شده است؛ درحالی‌که این موضوع جزو ضرورت‌ها و اولویت‌های آموزشی خبرنگاران است و برای تربیت نسل جدید باید مورد تأکید قرار گیرد.»

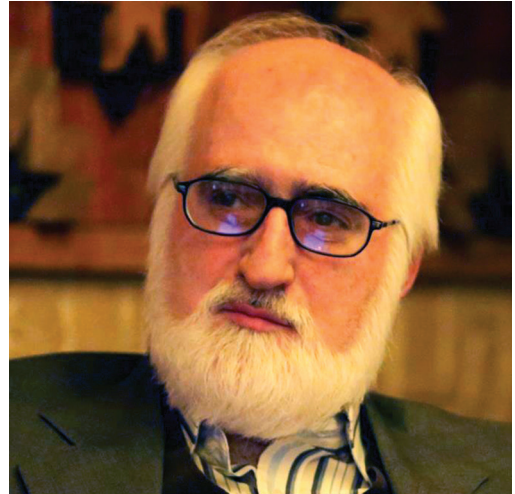
همت جدی در آموزش و پرورش برای تربیت روزنامه‌نگار وجود ندارد

این پژوهشگر، آموزش و پرورش را از جمله نهادهایی دانست که در تربیت روزنامه‌نگاران حوزه کودک و نوجوان تأثیرگذار است و افزود: «از سال‌های بسیار دور، برپایی مسابقات روزنامه‌دیواری که درواقع، مقدمه روزنامه‌نگاری غیرحرفه‌ای است، رواج داشت؛ ولی با کمال تأسف، هرچه‌قدر جلوتر آمدیم، آن مسابقات و آموزش‌ها کمرنگ شد.»

محقق تأکید کرد: «اگر آموزش و پرورش به‌عنوان نهاد فرهنگی بخواهد آموزش تأثیرگذاری در حوزه کار و حرفه برای دانش‌آموزان داشته باشد، قطعاً یکی از شاخه‌های آن، تربیت کودکان و نوجوانان برای مشاغل مطبوعاتی است؛ ولی متأسفانه، این قصد و همت چنانکه باید و شاید، در مدارس و مجموعه‌های آموزشی دیده نمی‌شود.»

مطبوعات کودک و نوجوان به سمت جنگ‌های ادبی سوق پیدا کرده است

این نویسنده و روزنامه‌نگار پیشکسوت درخصوص مهم‌ترین ضعف‌های روزنامه‌نگاری حوزه کودک و نوجوان در شرایط فعلی توضیح داد: «نداشتن قالب‌های متنوع مطبوعاتی یکی از مهم‌ترین این مشکلات است که به‌ویژه در زمینه سرمقاله و خبرنگاری احساس می‌شود و باعث شده است که مطبوعات کودک و نوجوان به سمت جنگ‌های ادبی با چاشنی شعر، خاطره، داستان، جدول، سرگرمی و... سوق داده شود.» محقق در پایان تأکید کرد: «اگر بخواهیم مطبوعات کودک و نوجوان به مطبوعات بزرگسال نزدیک شوند، باید اقداماتی را جهت توانمندسازی تکنیکی روزنامه‌نگاران این حوزه تدارک ببینیم تا مطبوعات کودک و نوجوان فقط منحصر به سرگرمی و جنگ ادبی نباشند.»

اخلاق حرفه‌ای در سال‌های اخیر، کمرنگ شده است

«جواد محقق» از چهره‌های نام‌آشنای حوزه ادبیات و هنر کودک و نوجوان است که سال‌ها به‌عنوان دبیر ادبیات در داخل و خارج از ایران فعالیت کرده است و سابقه سردبیری ماهنامه‌های «رشد نوجوان» و «رشد کودک» و فصلنامه‌های «جوانه» و «رشد آموزش هنر» و داوری ده‌ها جشنواره انتخاب کتاب و مطبوعات را در کارنامه دارد. او امسال با حکم مدیرعامل کانون پرورش فکری کودک و نوجوان به‌عنوان دبیر هفدهمین جشنواره کتاب کودک و نوجوان انتخاب شده است.

در روزهایی که شاهد برپایی بیستمین نمایشگاه مطبوعات، خبرگزاری‌ها و پایگاه‌های اطلاع‌رسانی هستیم، در گفت‌وگویی کوتاه با این چهره پیشکسوت روزنامه‌نگاری، به مرور مهم‌ترین ضعف‌هایی پرداختیم که این روزها، دامن مطبوعات کودک و نوجوان را گرفته است. محقق معتقد است که باید هرچه زودتر، فکری به حال این شاخه از مطبوعات کنیم که بیشتر، شبیه جنگ‌های ادبی شده‌اند.

ضرورت راه‌اندازی خانه روزنامه‌نگاران جوان احساس می‌شود

این نویسنده و شاعر و روزنامه‌نگار با اشاره به اینکه تربیت روزنامه‌نگاران نوجوان و جوان، عمده‌تاً، برعهده نهادهای دولتی و عمومی است، توضیح داد: «بیشتر، نهادهای عمومی و دولتی هستند که باید در این حوزه اقدام کنند و وارد عمل شوند. اساساً بخش خصوصی رغبت کمتری برای انجام چنین فعالیت‌های آموزشی دارد و برای تربیت روزنامه‌نگار پیش‌قدم نمی‌شود.»

محقق در ادامه، به اهمیت نهادهایی همچون خانه روزنامه‌نگاران جوان اشاره کرد و ادامه داد: «به‌نظر امروز، لزوم راه‌اندازی مجدد تشکیلاتی همچون خانه روزنامه‌نگاران جوان که در سال ۱۳۷۲ به‌همت حجت‌الاسلام محمدرضا زائری تأسیس شد، به‌شدت احساس می‌شود. درواقع، نهادی باید به‌صورت مستقل وجود داشته باشد که بتواند با پشتوانه امکانات نهادهای مرتبط، در حوزه تربیت روزنامه‌نگار حوزه

نهادهای عمومی و دولتی باید در حوزه تربیت نیروهای رسانه‌ای اقدام کنند و وارد عمل شوند

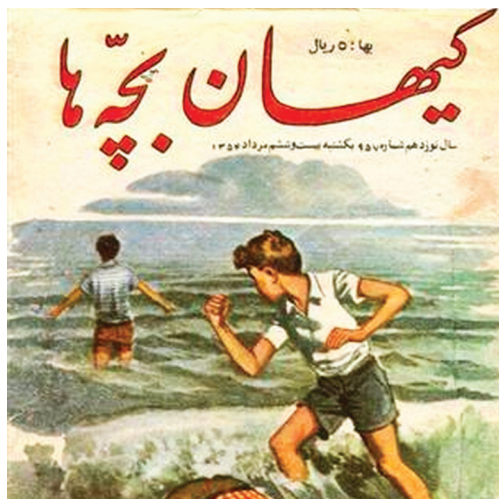

مهم‌تر از تکنیک‌ها، مسائلی همچون اخلاق حرفه‌ای و تعهد نسبت به کار است که باید در آموزش نیروهای رسانه‌ای مدنظر باشد

دهه‌های قبل نیز مجله با سردبیری «احمد غلامی» منتشر می‌شد.

کیهان بچه‌ها ضمیمه‌ای نیز به نام «شاپرک» برای کودکان دارد که «مریم فردی» سردبیر فعلی آن است. قبل از آن، «اعظم کاوه» و در دهه‌های قبل، «شکوه قاسم‌نیا» این ضمیمه را منتشر می‌کردند. شاپرک هم‌زمان با انقلاب اسلامی و به کوشش شکوه قاسم‌نیا به‌عنوان ضمیمه، به کیهان بچه‌ها اضافه شد. این نشریه با وجود مشکلاتی که داشته و دارد، هنوز هم محبوب خیلی از بچه‌ها و بزرگ‌ترهاست. همین هفته پیش، هم‌زمان با روز دانش‌آموز، قطع مجله تغییر کرد و بزرگ‌تر شد و دوره انتشار آن نیز از هفته‌نامه به دوهفته‌نامه تبدیل شد؛ هرچند امیدوارم این مجله دوباره به‌صورت هفتگی به دست مخاطبان کودک و بزرگسالش برسد.

کیهان بچه‌ها در دهه ۶۰، نشریه بسیار تأثیرگذاری بود و جلسات شعر و قصه آن، محل پرورش چهره‌های ادبی شاخصی بود که امروز، در این عرصه فعالیت می‌کنند. امیدوارم تغییراتی که در کیهان بچه‌ها در حال انجام است، این نشریه تأثیرگذار را به روزهای اوجش برساند. من با کیهان بچه‌ها از چهار یا پنج سالگی آشنا شدم و برای اولین بار، آن را دست پسرعمه‌ام در قم دیدم. او از من بزرگ‌تر بود و من هم از پدر و مادرم خواستم این مجله را برای من هم بخرند. آن زمان، عکس‌های پشت جلد مجله که عکس‌های فوتبالیست‌های خارجی و ایرانی بود، برایم بسیار محبوب بود و با دقت، آن‌ها را نگهداری می‌کردم. در سال‌های اول انقلاب که من دبستانی بودم، قصه‌های دنباله‌داری که خانم قاسم‌نیا می‌نوشت و به‌صورت کمیک استریپ چاپ می‌شد، خیلی برایم جذاب بود تا اینکه در سال ۷۰، خودم به‌صورت پراکنده، به‌عنوان نویسنده، همکاری با کیهان بچه‌ها را شروع کردم؛ اما همیشه تأسف می‌خورم که چرا آن علاقه و دلبستگی که من به کیهان بچه‌ها داشتم، هیچ‌وقت برای بچه‌ها پدید نشد و مجله‌ها و سرگرمی‌های دیگری برایشان جذاب بود. در دوره‌هایی قبل و بعد از انقلاب اسلامی، تیراژ آن حتی به ۳۰۰ هزار نسخه هم رسیده است. امیدوارم این مجله به روزهای اوج خود بازگردد.

به احترام پدر بزرگ مجله‌های کودک ایران

با شروع بیستمین نمایشگاه مطبوعات قصد داریم هر روز، یکی از مجلات کودک و نوجوان محبوب و دوست‌داشتنی بچه‌ها را مرور کنیم و چه کسی بهتر از «سید علی کاشفی خوانساری» نویسنده و پژوهشگر ادبیات کودک و نوجوان که تاریخچه این مجلات را برپایمان مرور کند.

«کیهان بچه‌ها» اولین نشریه‌ای است که سراغش رفتیم؛ نشریه‌ای که برای بسیاری از بچه‌های سال‌های دور و بچه‌های نسل جدید شناخته‌شده است؛ اما امروز با حجم نشریات و مجله‌های رنگارنگی که در حوزه کودک و نوجوان منتشر می‌شود، می‌توان ادعا کرد که این مجله به میدان رقابتی سختی با آن‌ها وارد شده است. به همین دلیل، مسئولان و دست‌اندرکاران مجله دست به کار شده‌اند و قصد دارند علاوه بر مجله، محصولات و آثار فرهنگی دیگری را با همین برند برای کودکان و نوجوانان عرضه کنند. شاید این نشریه، دیگر رنگ و بوی قدیمی را به خود نگیرد؛ اما کسانی که با این مجله و مطالب مختلفش خاطره‌بازی کرده‌اند، همچنان به آن می‌بالند و آرزوی موفقیتش را دارند. در ادامه، یادداشت سید علی کاشفی خوانساری را در این باره بخوانید.

کیهان بچه‌ها قدیمی‌ترین نشریه کودکان و نوجوانان در حال انتشار ایران است که از سال ۱۳۳۵ تاکنون فعالیت می‌کند. بنیانگذار این مجله مرحوم «جعفر بدیعی» و مدیریت آن در بسیاری از سال‌ها برعهده «عباس یمنی شریف» بود. پس از انقلاب، مرحوم «فردی» و «یمنی» کار را ادامه دادند. پس از آن هم «داریوش نروزی» و «وحید نیکخواه آزاد» سردبیر بودند. از سال ۱۳۶۱ تا سال گذشته، مدیرمسئول کیهان بچه‌ها مرحوم امیرحسین فردی بود و از یک سال پیش تاکنون و بعد از فوت او، «محمدحسین صلواتیان» از تصویرگران خوب کودکان و نوجوانان کشور، این مسئولیت را برعهده دارد. سردبیر حال حاضر کیهان بچه‌ها «رسول فلاح‌پور» است. در

هر روز برگزشت یکی از مطبوعات مخصوص کودک و نوجوان را در این صفحه به روایت سید علی کاشفی خوانساری می‌خوانید

**هفته‌پیش،
هم‌زمان با روز
دانش‌آموز،
قطع مجله
تغییر کرد و
بزرگ‌تر شد
و دوره انتشار
آن نیز از
هفته‌نامه به
دوهفته‌نامه
تبدیل شد**

در اختیار داشتن یک پروفایل در توئیتر با دنبال کنندگان زیاد یا یک وبلاگ شخصی پربیننده، به کارت ویزیت روزنامه نگاران موفق تبدیل شده است. خیلی از خبرنگاران، با این شیوه، نظر مساعد روزنامه های مطرح جهان را به سوی خود جلب کرده اند. آن ها با فعالیت های مکرر در توئیتر و با پست کردن اخبار خود درباره بحران های جهانی به صورت برخط، به یکی از منابع خبری اصلی و درخور اعتماد و جالب توجه غول های رسانه ای تبدیل شده اند. خبرنگاران امروزی به منظور ظهور هر چه بیشتر در حرفه خود، قابلیت چند منظوره ای پیدا کرده اند؛ ولی در عین حال، اینکه هریک از آن ها در یک زمینه جداگانه تخصص داشته باشند، اجتناب ناپذیر نشان می دهد. حالا که اطلاع رسانی مسیر فرآیندی خودکار و استاندارد را در پیش گرفته است، استقلال روزنامه نگاران در افزودن ارزش ها و نظر های شخصی خود به اخبار و اطلاعات، امری کلیدی به نظر می آید.

برخی ابزار های مفید

در حالی که دنیای اطلاع رسانی تغییر روزمره را تجربه می کند، روزنامه نگار باید به بهترین شکل ممکن، میان موقعیت های مناسب و ابزار جدیدی که اینترنت در اختیار او می گذارد، مسیر خود را بشناسد. هر هفته، ده ها ابزار دیجیتالی جدید که صرفاً برای انجام این حرفه ساخته و پرداخته شده اند، متولد می شوند؛ اپلیکیشن ها و نرم افزارها و سایت هایی که اگر از آن ها به شیوه متفاوت استفاده شود، می توانند در کارهای روزمره مؤثر باشند. برای نمونه، برنامه استوری فای (Storify) امکان خلق و انتشار داستان هایی را فراهم می کند که از شبکه های اجتماعی به دست آمده اند.

تایم لاین ها (Timeline) امکان بررسی سکانس های موقت یک خبر را در فرمت گرافیکی میسر کرده اند. اینفوگرام (Infogram) هم آمار گوناگون را در اینفوگرافی های ساده و زیبا به تصویر می کشد. برنامه داکو مونت کلود (DocumentCloud) هم ابزاری است که از طریق آن می توان اسناد و مدارک را با تیم و گروهی از همکاران به اشتراک گذاشت و بیش از ۶۰۰ تحریریه، در حال حاضر، از آن استفاده می کنند. زیگا (Zeega) در ساخت مستندهای کوتاه با امکان گذاشتن فایل صوتی و ویدئو و عکس، مؤثر است. یوشاهیدی (Ushahidi) سیستم استفاده از منابع مختلف و منبع تلفیقی گوگل مپ است که گروهی از افراد برای روایت یک رویداد می توانند از آن استفاده کنند. ویدئو نوبوک (Video notebook) هم به طور خودکار، ویدئوها و فایل های صوتی طولانی را ثبت کرده و امکان بایگانی کردن آن ها را مهیا می سازد. بین ابزارها و فن آوری هایی که در انجام امور روزنامه نگاری دیجیتال امروز، مؤثر هستند، اینستا پیپر (Instapepr) هم یکی از ابزارهای کارآمد و بارز است و دو سایت - Journalist's Toolbox و Journalism.org راهنمایی های خوبی در استفاده از این ابزار به کاربران ارائه می دهند.

گزارشگران امروز دنیا، باید چه چیزهایی بدانند؟

بقیه از صفحه اول

هنر روایت داستان، پیش بردن مصاحبه، ساختن شبکه منابع و بررسی عمیق رویدادها، همواره، به عنوان کلیدی ترین نیازهای این حرفه باقی خواهند ماند. همین اصول سبب تمایز شهروند عادی با خبرنگار می شوند. در عصری که همه افراد، از یک پسر بچه دوران راهنمایی گرفته تا یک بازنشسته پایه سن گذاشته، ابزار و فن آوری لازم را برای به تصویر کشیدن واقعیت در اختیار دارند، مهارت های گزارشگر باید متفاوت تر از هر زمان دیگری جلوه داده شود. اطلاع رسانی به مراتب سریع تر، ولی لزوماً ساده تر نخواهد بود؛ چرا که در آینده ای نزدیک، تغییرات بیشتر از امروز خواهد بود. در واقع، کاهش فیزبولوژیک تحریریه ها، خبرنگاران را مجبور به بازگشت به حوزه کاری دیرینه آن ها یعنی خیابان ها می کند.

در بازاری اشباع شده از خبرنگاران آزاد و همکاران گوناگون در سراسر جهان، محتوای روزنامه های برخط (آنلاین) و غیربرخط، تقریباً از بیرون شکل خواهد گرفت. تحریریه های روزنامه های بزرگ که امروز، عمده کار در داخل آن ها انجام می شود، به محلی همچون مراکز عملیاتی پلیس شباهت پیدا کرده است و بیشتر مقالات از فضاهای خارج تهیه شده و به تحریریه ارسال می شوند.

چندمنظوره بودن

روزنامه نگاران امروزی در فضای کاملاً رقابتی دنیای رسانه، به منظور بقا، با روزنامه های مختلفی همکاری کرده و توانایی های خویش را در اختیار کانال های اطلاعاتی گوناگونی قرار می دهند. در واقع، هر گزارشگری پیش از اینکه شخصیتی فیزیکی باشد، شخصیتی دیجیتالی است و ویرتینی در اختیار دارد که برای او، اعتباری در فضای برخط ایجاد می کند.

در عصری که همه افراد، از یک پسر بچه دوران راهنمایی گرفته تا یک بازنشسته پایه سن گذاشته، ابزار و فن آوری لازم را برای به تصویر کشیدن واقعیت در اختیار دارند، مهارت های گزارشگر باید متفاوت تر از هر زمان دیگری جلوه داده شود